Kız ve Altın Porsuk

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Porsuk

Ebru Mina TOMURCUK

Maya yağmurlu günleri severdi. Kırmızı lastik çizmeleriyle okuldan eve dönerken su birikintilerinde zıplardı. Sarı yağmurluğu küçük bir güneş gibi parlıyordu. Birden gevşek bir taş duvarın arkasından hafif bir tırmalama sesi duydu. Durdu ve dinledi. Tırmalama yine geldi, hızlı ve gizli gizli. Maya dizlerinin üstüne çöktü ve taşların arasındaki karanlık bir boşluğa baktı.

İki minik, parlak göz ona bakıp kırpıştı. Dışarı bir porsuk çıktı —ama sıradan bir porsuk değildi. Kürkü eğrilmiş altın gibi parlıyordu ve siyah-beyaz burnunun üstünde gümüş uçlu bıyıkları titriyordu. Küçük yuvarlak gözlükler takıyor ve yıpranmış bir deri çanta taşıyordu. Yanında bir pirinç anahtar halkası şıngırdıyordu. 'İyi günler,' dedi kibarca. 'Ben Bay Brock. Eski tünel girişini bulmuşsunuz.'

Maya'nın ela gözleri kocaman açıldı. 'Konuşan bir porsuk mu?' diye fısıldadı. Bay Brock hafifçe eğildi. 'Kasabanızın altındaki tünellerin bekçisiyim,' diye açıkladı. 'Onlar harika ve unutulmuş bir şeye çıkar.' Maya bez çantasını sımsıkı tuttu. 'Görebilir miyim?' diye sordu. Bay Brock ona sevgiyle baktı. 'Ancak tarihe saygı göstereceğinize söz verirseniz,' dedi. Maya ciddiyetle başını salladı.

Bay Brock, Maya'yı dar bir tünelden geçirdi. Hava eski toprak ve sırlar kokuyordu. Çantasından çıkardığı minik bir fenerle yolu aydınlattı. 'Uzun zaman önce,' dedi, 'insanlar burada bir müze inşa etmiş. Ama herkes onu unutmuş.' Maya'nın kalbi heyecanla çarpıyordu. 'Koca bir müze mi?' diye fısıldadı. 'Görene kadar bekle,' dedi Bay Brock, altın kürkü fener ışığında parlıyordu.

Ağır ahşap bir kapının önünde durdular. Bay Brock pirinç anahtarları tek tek denedi, ta ki—tık! Kapı gıcırdayarak açıldı. Maya soluğunu tuttu. Önlerinde kocaman bir oda uzanıyordu; tozlu cam vitrinler ve yamuk ahşap stantlarla doluydu. Örümcek ağları gri perdeler gibi sarkıyordu. 'Ah,' diye fısıldadı. 'Çok güzel. Ve çok hüzünlü.' Bay Brock başını salladı. 'Tarih saygıyı hak eder,' dedi yumuşak bir sesle. 'Onu yeniden hayata döndürmeme yardım eder misin?'

Maya içeri girdi. Bir duvara yaslanmış taş bir tablet vardı, oymaları aşınmıştı. Bir kaide üzerinde çatlak bir vazo duruyordu. Tavandan eski bir yelkenli gemi maketi asılıydı, toz içindeydi. 'Bunlar kasabanızın geçmişinden hazineler,' dedi Bay Brock. Maya küçük bir kil kadehe usulca dokundu. 'Bunları insanlar yapmış,' dedi. 'Uzun zaman önce yaşamış gerçek insanlar.' Bay Brock gülümsedi. 'Aynen öyle.'

Temizliğe başladılar. Maya mendiliyle cam vitrinleri sildi. Bay Brock güçlü ön patileriyle yeri süpürdü. Her yer toz oldu, Maya hapşırdı. 'Hapşu!' diye bağırdı. Bay Brock kıkırdadı. 'Çok yaşa.' Yan yana çalıştılar ve oda yavaş yavaş parlamaya başladı. Eski gemi maketi ışıldadı. Kil kadeh pırıldadı. 'İşe yarıyor!' dedi Maya mutlulukla.

Sonra kırık sergileri onardılar. Bay Brock çantasından minik bir tutkal kavanozu çıkardı. Maya çatlak bir tabağı dikkatle yapıştırdı. 'Ağırdan al,' dedi Bay Brock. 'Her parça bir hikâye anlatır.' Maya gevşemiş bir etiketi standa geri yapıştırdı. 'İşte,' dedi. 'Artık insanlar bunun ne olduğunu bilecek.' İşlerini hayranlıkla görmek için geri çekildiler. Müze yeniden kendine benzemeye başlıyordu.

Maya dinlenmek için oturdu. 'Müze nasıl unutuldu?' diye sordu. Bay Brock iç çekti. 'İnsanlar meşgul oldu. Aşağı bakmayı bıraktılar. Giriş kapatıldı ve hikâyeler soldu.' Maya eski hikâyeleri seven Büyükanne Ruth'u düşündü. 'Büyükannem kasaba hakkında çok şey bilir,' dedi. 'Yardım edebilir.' Bay Brock'un gözleri parladı. 'Bu harika bir fikir.'

Ertesi gün Maya, Büyükanne Ruth'u tünele getirdi. Büyükannenin gümüş topuzu aşağı inerken sallanıyordu. 'Aman aman,' dedi, zincirindeki gözlükleri sallanıyordu. 'Ben kızken bu yer hakkında bir şeyler duyduğumu hatırlıyorum.' Müzeye hayranlıkla baktı. 'Herkese söylemeliyiz,' dedi. 'Bu bizim tarihimiz.' Maya gülümsedi. 'Daha çok yardımcıya ihtiyacımız olacak,' dedi Büyükanne Ruth.

Maya arkadaşı Toby'yi de çağırdı. Toby fotoğraf makinesi ve kocaman bir gülümsemeyle geldi. 'Gizli bir müze mi? Harika!' Her şeyin fotoğrafını çekti—gemiyi, vazoyu, kil kadehi. Büyükanne Ruth tarih derneğindeki arkadaşlarını aradı. Kısa süre sonra toz bezleri ve paspaslarla üç kişi daha geldi. Herkes birlikte çalıştı. Bay Brock vitrinler için eski anahtarları dağıttı. Müze canlanıyordu.

Sonunda müze hazırdı. Cam vitrinler pırıl pırıldı. Etiketler düzgündü. Taş tablet standında gururla duruyordu. Bay Brock gözlüklerini parlatıp etrafına baktı. 'Harika bir şey yaptın,' dedi Maya'ya. 'Geçmişe saygı gösterdin.' Maya içten içe ısındı. 'Hep birlikte yaptık,' dedi. Bay Brock başını salladı. 'En iyi yol budur.'

Açılış günü bütün kasaba geldi. Maya, Büyükanne Ruth ve Toby ile girişte durdu. İnsanlar altın porsuğu görünce şaşkınlıkla soluk aldı; porsuk kibarca eğildi. Toby'nin fotoğrafları bir panoda sergilendi. Çocuklar gemi maketini işaret etti. 'Şu minik yelkenlere bakın!' diye bağırdılar. Büyükanne Ruth eski günlerle ilgili hikâyeler anlattı. Herkes dinledi ve müze yeniden mutlu hissetti.

Bay Brock, Maya'ya küçük bir pirinç anahtar verdi. 'Senin için,' dedi. 'Tarihin saygıyı hak ettiğinin hatırlatıcısı.' Maya onu sımsıkı tuttu. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. 'Onu güvende tutacağım.' Toby, Maya ile Bay Brock'un birlikte fotoğrafını çekti. Flaş Bay Brock'un gözlerini kırpıştırdı. 'Bu kadar parlak ışığa alışkın değilim,' dedi ve herkes güldü. Mükemmel bir gündü.

O günden sonra Maya müzeyi sık sık ziyaret etti. Vitrinlerin tozunu aldı ve ziyaretçileri karşıladı. Büyükanne Ruth her cumartesi bir hikâye saati başlattı. Toby duvara yeni fotoğraflar ekledi. Bay Brock her şeye göz kulak oldu, altın kürkü fener ışığında parlıyordu. Tüneller artık unutulmuş değildi. Seslerle, ayak sesleriyle ve hayranlıkla doluydu.

Maya, geçmişe sahip çıkmanın harika bir serüven olduğunu öğrendi. Her eski şeyin bir hikâyesi vardır, yeter ki dinlemek için duralım. Ve bazen en güzel serüvenler küçük, nazik bir davranışla başlar—yerin derinliklerinde tozlu bir odayı altın bir porsukla temizlemeye yardım etmek gibi. Müze hâlâ kasabanın altında duruyor ve sırlarına saygı duyan herkesi bekliyor. Ve Maya pirinç anahtarını hep yanında taşıyor.